

זבחים דף פ

הלכות פסולי המקדשין

פרק שני

שיבושים במתן דמים

יא דמי קדשים שנתעברו, בין דם בדם בין כוס בכוסות: אם נתעברו הנתנין מתנה אחת בנתנין מתנה אחת - יתן הכל מתנה אחת; וכן הנתנין מתן ארבע בנתנין מתן ארבע - יתן הכל מתן ארבע. נתעברו הנתנין מתנה אחת בנתנין שתיים שהן בארבע - יתן הכל מתנה אחת.

נתעברו הנתנין למעלה בנתנין למטה - ישפך הכל לאמה, והזבחים פסולין. אפלו נתעברו שני החטאת עם דם העולה, שמקום הכל למטה - ישפך הכל לאמה. **יב** ואם לא שאל, אלא נתן מן התערכת למעלה ולמטה - הרי זה כשר. נתן למעלה ושאל - יתן למטה, ואלו ואלו עלו לו.

הלכות פרה אדמה

פרק תשיעי

קידוש המים באפר ופסולם

ח מים מקדשין שנתעברו בהם מים אחר כל שהוא, ואפלו מים שנתמלאו לקדוש - הרי אלו פסולין. וכן אם ירד לתוכם טל - הרי אלו פסולין. נפל לתוכן משקין ומי פרות - יערה הכל. וצריך לנגב הכלי ואחר כך יתן לתוכו מים מקדשין אחרים. נפל לתוכו דיו קמוס וקלקנתוס וכל דבר שהוא רושם - יערה, ואינו צריך לנגב; שאם ישאר שם דבר הרושם, הרי הוא נראה.

פרק עשירי

הולכת המים ושמירתם; המזה וכוונתו

ח המזה אינו צריך טבילה לכל הזיה, אלא טובל את האזוב ומזה הזיה אחר הזיה עד שיגמרו המים. ומזה הזיה אחת על כמה בני אדם או כמה כלים כאחד, אפלו מאה: כל שנגע בו מן המים כל שהוא - טהר, והוא שיתפזן המזה להזות עליו.

טבל את האזוב ונתפזן להזות על דבר שמקבל טמאה או על האדם, והזה מאותה טבילה על דבר שאינו מקבל טמאה או על הבהמה: אם נשאר מים באזוב - אינו צריך לחזור ולהטביל, אלא מזה מן השאר על האדם או על הכלים הטמאים, שהרי תחלת טבילתו כשרה היתה.

אבל אם טבל את האזוב להזות על דבר שאינו מקבל טמאה או על הבהמה, והזה על האדם או על הכלי הטמא - הזיתו פסולה, עד שיחזור ויטבל האזוב פעם שניה, ויתפזן להזות על האדם או על דבר המקבל טמאה.

